



**L. N. I.**  
**TEMPLIXENO-**

**DOCHIALIS**

**Onomathesiam & ædificationem**

**historicè evolvit,**

**insimulque**

**ad**

**Actum Encomia-**

**stico · Valedictorium,**

**ILLUSTRI CURIANO**

**d. 16. Decembris 1692. H.L.Q.C.**

**habendum,**

**CURIANÆ URBIS PROCERES**

**& literarum Fautores quoscunque**

**decenter invitat**

**M. Jo. Christophorus Weiß / Gymn. Rector.**

---

**Literis Minzelianis.**

---



**A**ndem ad Xenodochii Templum moliendus accessus est. Hujus memorabilia ut facilius atque brevius perlustremus atque percurramus, glaciem iam fregit nobis Vir Plurimum Reverendus atque Amplissimus Dominus Nicolaus Meyer, Pastor Ecclesiæ hujus meritissimus, in succin-

ta, quam conscripsit Relatione. Cuj cō majores debemus grates, qvō pauciora sunt, qvæ ex Widemannō nostro, (fortè ob incendii 1299. omnia absumentis, perniciem) de hoc utroq; Templo, licet afferre. Duo enim Templa fuere: unum B. Mariæ, 14. Opitularum alterum. Majus illud, qvod antiquissimum putamus, num duo gesserit nomina, unā cum ipso Xenodochio, Spiritus S. scilicet & B. Mariæ? probare videntur sequentes literæ Heinrici Advocati de Plauen A. 1302. his verbis perscriptæ: *In Nomine Domini Amen.* Nos Heinricus Senior, & Heinricus Junior, Advocati de Plauen, universis præsentem paginam inspecturis cupimus fore notum, qvod agros VI. Sitos apud antiquos Leprosos. & VI. Sitos apud rocam prope Civitatem Curiam Regniz, quos antiquus Herdeinus (Herdegen) quondam à nobis in feudum detinuit, **HOSPITALIS SANCTI SPIRITUS ET D. MARIAE VIRGINIS**, prædictæ Curie civitatis, pure propter Deum, & in Salutem animarum nostrarum, conculimus & donavimus, jure proprietatis, & debitæ seu quietæ possessionis perpetuò possidendum, Testes hujus rei sunt Dominus Toffo, Dominus Ulricus Saccus, milites; & Conradus dictus Moschiller & Heinricus Institor, cives nostri in Plauen, & alii quamplures fide digni. In hujus autem rei perenne testimonium præsentem paginam, anno Domini M. CCC. II. proxima die Dominicæ dedimus, nostrorum Sigillorum munimine roboratum.

Ubi obiter notetur Saccum illum, de quo in superiori Programmate actum, fuisse Nobilem, qvia stilo tunc consveto milites dicebantur illi communiter, de quo supra. Aliæ tamen protestant literæ, Heinrici Advocati de Wida, qui Xenodochio nostro modo allegata beneficia confirmavit, qvibus Hospitale S. Mariæ sum

simpliciter salutatur. Ex quibus constat, hoc nomen vel impon-  
sitione, vel a mabiliitate unicum fuisse. Idem testatur inscriptio  
prothyro Xenodochii versus urbem 1581 addita & 1686 innovata:  
Die Haus steht in Gottes Hand/ Zu unser lieben Frauen ist es genannt/  
Huc etiam facit insigne Xenodochii, quod in libro fundationis  
pictum Mariam cum filio exibet, sub qua pons & duæ villaæ  
conspiciuntur cum epigraphe:

Reginæ cœli qui servit mente fideli  
Ex omni pœna trahit illum virgo serena.



Eiusdem B. Virginis icona etiam sigillum Epistolæ in scrinio  
pauperum asservata, affixum refert, ita tamen, ut sub illa in lectu-  
lo decumbentis cuiusdam conspiciatur effigies. Unde ad oculum  
patet Deiparam fuisse Tutricem universi Xenodochii, ut &  
ipsius Templi, cum & extra omnē dubium possum sit, altare  
quoque B. Virginis fuisse dedicatum, ornatumque olim iconeli-  
gneā, quæ nunc aræ sacrarii insitit, spissè satis deaurata. Ita  
nullis pepercit sumtibus pia antiquitas, & Munifici Domini *Eravos*  
*fundatores Domini Advocati de Plauen & Weida, Comites de*

Orfamünde & Nobiles de Rabenstein, item Schüttfeldius, civesq;  
 alii, non ultimam opum suarum fecem, sed optima & selectissima  
 prata, agros, predia miseris Christi membris dominantes, uti id ho-  
 chenū videmus. O utinam filii ita in decus parentum rite suc-  
 cederent! Tempus ædificationis nec videmanno satis liquet. Putat  
 tamen circa annum 1268, sua sumisse initia, cum Bertholdus Epi-  
 scopus Babenbergensis occupationibus præpeditus, dedicationem  
 concesserit alii, inculpato cujuscunq; Episcopo, A. 1268. d. 10. Cal.  
 Junii datis literis, in qvibus jam dudum exstructum adfirmat  
 coemiterium. Ipsum Xenodochium jam annum circiter 1260.  
 fundatum credimus, qvod literæ Urbani IV. Papæ, qvibus Eccle-  
 sias Moguntinensem, Babenbergensem, Numburgensem, & Ratisbonensem  
 admonet, ut ad Hospitale pauperum in Curia Regniz opere sumtuoso erigi  
 ceptum, charitatis subSIDia erogent, & PER hæc & alia bona, quæ fecerint, ad  
 eternæ felicitatis gaudia studeant, pervenire, addita insuper commina-  
 tione: Præcipimus etiam volis fidelibus, in virtute sanctæ obedientie, & au-  
 toritate supra dicta nobis commissa; quatenus, vissi literis nostris, prædictum  
 Hospitale spoliante; atque bona pauperum sive fratum violenter dedinen-  
 ges, quos excommunicamus, in Ecclesiis vestris excommunicatos publicè nun-  
 zietis, haut obscurè innauunt; Datæ enim sunt Cal. Aprilis 1264. an-  
 no ipsi Papæ fatali, qvo ad plures commigravit. Etsi igitur an-  
 nus ædificationis primus nos lateat, uti & dedicationis, de encæ-  
 niorum tamen tempore dubitare non sinit antiquus mos ac con-  
 suetudo, qvō Michaëlis prima post festum Dominicæ inaugura-  
 tionis solemnia rite celebrantur. Reliqvam ædificationis histori-  
 am supra allegatum incendium absumis; nec plura de Restau-  
 ratione illius, post alteram ~~anno~~ 1557, ab hostibus partim, partim  
 ab ipsis civibus sua defendantibus factam, licet afferre, nisi qvod  
 A. 1557. teatum, aram, suggestum &c. esse civium liberalitate refe-  
 sta, & in aliqd restaurata ut & tabulatum, qvod literæ E.S. olim  
 mediæ columnæ cum Anno 1569, incisæ prodebant. Aliam  
 hinc subiisse mutationem, ad ætatem usq; nostram non legimus

ni-

Douai. Acta concilii ab anno 1559 ad 1569. C. 2. fol. 10. v. 2.



nisi forte aliqua in Capella opitulatorum fuerunt reparata, da  
qvo indicium videtur prodere numerus 1559. fenestræ lapidæ  
incisus cum literis E.S. quibus in alia fenestra respondent N. W.  
interposita his, signi loco, lunâ. Ita igitur refectum quodcunq;  
modo templum ad nostra usque perduravit tempora, sine pietu-  
ris, aliisque ornamentis, præter suggestum & Epitaphia ut & sub-  
sellia Exarchalia, (die Hauptmanns-Pohr) in quibus quatuor  
virtutes principes, cum anno 1602 & insignibus Wildensteinen-  
sibus & Meychslreinensibus conspiciebantur, ita n. literas adje-  
ctas A. V. W. Adam von Wildenstein, & J. V. W. G. V. M. F. Julia-  
na von Wildenstein/ gebohrne von Menchslrain Frenz/ inter-  
pretamur, cujus Baroniana insignia habentur part. I. Reichs-  
Wappen: Buchs / p. 19. picta. Ceterum tabulatum, quod  
tribus inconditis nitebatur columnis, pluvia corruperat & pu-  
tredo jam foedaverat, parietes etiam & reliqua ita squalore erant  
obducta, ut templum hoc balneo visum similius, quam sedi Di-  
vinæ & sacro Dei domicilio. Commotus ergo, ut Nehemias  
olim super Jerusalem, miserâ Templi facie supra laudatus Dominus  
Pstor, sub ipsa statim, officii sacri primordia de reparatione qua-  
dam cogitare coepit, nec sine Numinis quidem auspicio. Etsi enim  
non decesserent, qui remoram injicere instituto, ut fieri solet, op. ino-  
nihil dubitarent, adjutricesque petenti manus, responderent;  
Si tantum pecuniæ sumptuumque suppetaret structuro, ædificati-  
onem atque restaurationem templi nihil esse prohibitam, ceterum  
ædes illas satis diu jam stetisse, nec nunc quidem minari  
ruinam. Ursit tamen strenue opus, & citra aliorum incom-  
modum pulcherrimum coeptum egregie Deo opitulante, & Præ-  
Nobilissimô Domino Superintendentे de WALDECK assi-  
stente, perfecit. Notanda autem hic singularis Numinis pro-  
videntia, quæ factum brevi ante accessum illius ad hoc offici-  
um, ut à Domino Superintendentे & Magistratu urbico  
spectatissimo redditus ex collectis Symbolis dominicalibus (was  
L 3 im

im Klingen-Gack einfommt) qui ærario Michaëlitano vindicabantur antè, reparatiōnī rerum sacrarum in templo B. Virginis, ad tempus, manciparentur ; præsertim cum ultra 3. aut 4. grossos vix tūm una collectione redirent. Confluentē autem mox majori auditorum numero, qui conciones tam industriæ & quæ ac pīlī Viri in deliciis haberent, aucha etiam & multiplicata valde ipsa Symbola sunt, qvibus & hujus Ecclesiæ ærarium ita crevit, ut non solum ad renovationem intrinsecus A. 1675. factam, sed & ad restaurationem ipsam sumptus non defuerint. Sed ut ordine singula perseqvamur, notandum initio est, ipsos urbis Proceres ad reparatiōnem templi hujus, cognita ædificationis necessitate, non pronos solum consensisse, sed & manus utique porrexisse adjutrices, & ita ad præsens illud decus adduxisse tandem. Laudandum igitur Excellentissimi Domini Superintendentis Lic. Joh. Waltheri ; Successoris etiam ejus anteā nominati Præ. Nobilissimi Atque Excellentissimi Domini Josephi Friderici de Waldeck, Virorum encomio nostro majorum præfidium est, qvorum indultu & adjumento insigni, haut exiguos cæptum habuit successus ; nec prætereunda ipsius Senatus Spectatissimi Munificentia est, cuius jussu non solum Amplissimus atque Consult. Dominus Wolf. Eckard. Meyer, præfectus olim Xenodochii meritissimus, ligna, afferes & qvicquid ad ædificationem reqvirebatur materiæ, ex sylva Xenodochiali vel aliundè adgeri curavit gratis ; Sed & ex ipso laudatissimo modò ordine duo consules Nobiles atque Amplissimi Dominus Nic. Bauer / præfectus nunc Xenodochii multum meritissimus, & Christoph. Carolus Baumgärtel / sacri Ærarii præfectus & Ædilis Ecclesiasticus immortaliter meritus, & consilio & quæ ac præsentia freqventiori haut tarda molimini dederunt incrementa.. Remoto igitur die 21. Aprilis A. 1684. veteri & carioso tabulato una cum pavimento atque fulcris illis crassioribus, ablatis etiam tignis transversis, murus longitudine 65. latitudine vero 50. circiter pedes æqvans, ad 4' ejusmodi

mcu-

mēnsuras surrēxit, ut nunc altitudo ipsos 28. pedes habeat. Altiores m. inde fenestræ versus regiam viam evaserunt binorum cubitorum spatio; versus salam verò duæ oblongâ figurâ de-nuō apertæ, & lucis sic plus intrò derivatum. Præcipue com-memoranda h̄ic Jobst Elbel's fabri lignarii peritia est, qvi ita prudenter novit inferiora removere tigna & superflua circum-circa amputare & ad latera extendere (qvod abnehmen und nach der Breite heraus raffen / suis terminis vocant) ut exaltationi murorū sine motu tecti facile factus sit locus. Novū postea trans-versum tignum intercalatum est, qvod ne gravitate sua deorsum aliquā parte declinet robustissimis & 40. florenis comparatis li-gaminibus ferreis superiori juncturæ affixū h̄eret. Ligneæ, qvæ tabulas sustinent, lineæ longis clavis ferreis ita sunt lignis affi-xæ, ut dimoveri possit tessellatum opus, cujus opifices sunt, Joh. Herold & affinis ejus Joh. Lerch/ scriniarii, qvibus socias junxit manus juvenis Thomas Schleßer. Tantum hac vice de nomi-ne & ædificio Templi Xenodochialis, cujus ornamenta atqvo curriculas & reliqua proximè sumus his adjecturi. Interim vix omne caret, qvod, dum pedem ad Zevāra promovemus, nobis memorati Domini Pastoris ibidem filium, cum aliis duobus in Academiam dimittere Lipsiensem officii svadeat ratio: id nam-qve ideo factum ita arbitramur, ut ansam haberemus, cundem Tibi Lectoṛ Benevole, cō efficacius commendandi. Qvis enim eum non complectatur juvenem, cujus parentes pietati se devo vere totos, adeò, ut ad cultum divinum promovendum, omnem operam, omnesqve cogitationes ultrò conferant. Qvis hunc non decaret atqve forcat, qvi planè rudis non est, nec idem immoratus. Ut verò sic vel hoc etiam nomine, ille facile placere cuiusq; poterit; ita Oratio ejus, qvam nihil mutata, à me recitabie cras, ut & consuetudo clare comprobabunt idem. Hunc igitur FRANCISCUM CHRISTOPHORUM Meier / Curiensem,

Parentis optimi haud degenerem filium, de Xenodochiis in genere Valedictoria Oratione dicentem, ut &

JO-

ms(274) 90

**JOHANNEM ADAMUM Trögel / Viri Plurimum Rever.**

atque Clarissimi Domini Joh. Joachimi Trögels/Pastoris  
in Gloschwitz filium unicum, vestigia doctissimi Parentis  
jugiter legetnein, deoque Curiensi Xenodochio differentem,  
& denique

**ERHARDUM HEINRICUM Müller/Hirschbergensem.,**  
gratias benefactoribus ex animo pio, doctoqve persol-  
ventem.

Ut gratiose & benevolè audiant SERENISS. PRIN-  
CIPIS AC DOMINI NOSTRI NUTRICIIQVE CLEMENTIS-  
SIMI Consiliorum Præses Summus, Confiliarius Inti-  
mus Eminentissimus, Exarchus Provincialis Curiæ  
Gravissimus, Illustrissimus Comes ac Dominus, Dn.  
**JOHANNES ALBERTUS, Comes de RONOV**  
**& BIBERSTEIN**, Dominus in Oppurg, Knau, Kro-  
biz & Grünau, Dominus noster multum Gratiostis-  
simus; Nec non Viri Maximè Reverendus ac Præ-  
Nobilissimus Dominus JOSEPHUS FRIDERICUS de  
**WALDECK**, Hæreditarius in Culmiz & Dœbra-  
Stœcken &c. Pastor Primarius & incorporatarum  
Ecclesiarum Superintendens, Gymnasii item Inspe-  
& tor dignissimus, cum Reverendo plurimum Mini-  
sterio; Nobilissimi, Excellentissimiq; Physicus Or-  
dinarius, Adj. & Medici; Consultiss. Domini Officia-  
les; Urbis Senatus Prudentissimus, Speciatissimus-  
que Gymnasii nostri Patronus & Scholarchæ; nec  
non Honoratisimi Domini Collegæ, Præ- Eximii ac Clarissimi  
Domini Studiosi, omnesque Literarum Patroni & Fautores, ea,  
qua pars est, devotione, & humanitate obnoxie regito. P. P,

d. 14. Novembris A. C. 1692.





